

20 grudnia 1929 r.

Dob 1126

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10922.

Kl. 25 a 17.

Firma A. Robert Wieland
(Auerbach, Niemcy).

Wielowarstwowa elastyczna tkanina oczkowa.

Patent dodatkowy do patentu Nr 7196.

Zgłoszono 20 lutego 1928 r.

Udzielono 19 sierpnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 21 lutego 1927 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 22 marca 1942 r.

Wyroby użytkowe, wykonane z płaskiej tkaniny dzianej, składające się częściowo z wielowarstwowej, częściowo zaś—jednowarstwowej tkaniny oczkowej, mają tę wadę, że różne części tkaniny posiadają niejednakową sprężystość. Powyższa wada może być, jak wiadomo, (patent polski Nr 7196) usunięta w taki sposób, że w wielowarstwowych częściach tkaniny wszystkie lub niektóre warstwy oraz część jednowarstwowa są wykonane jako tkanina ażurowa, względnie tkanina siatkowa. Powyższy sposób posiada jednak tę wadę, że wskutek wykonywania oczek opuszczonych lub ażurów powstają w tkaninie o-

twory, które mogą być niepożądane, gdyż zmieniają jednolity wygląd tkaniny gładkiej.

Aby wielowarstwowa tkanina oczkowa, jak również przyłączona do części wielowarstwowej część jednowarstwowa były bardziej sprężyste i rozciągliwe i, aby nie powstawały w niej ażury lub otwory—jest część wielowarstwowa, jako całość lub oddzielne warstwy lub ich części albo sąsiadująca z częścią wielowarstwową część jednowarstwowa wyrabiana według niniejszego wynalazku w taki sposób, że w pewnych miejscach tkaniny nitka nie jest zadzierżgnięta w oczko, lecz związana z tka-

niną w postaci pętlicy względnie luźniej leży, dzięki czemu tkanina uzyskuje w tych miejscach większą rozszerzalność. Proponowany układ nitek umożliwia większą sprężystość i rozciągliwość gotowej tkaniny, zwłaszcza w kierunku jej szerokości, a pomimo to nie posiada wady wytwarzania w tkaninie ażurów lub otworów.

Zależnie od tego, czy w szeregu oczek znajduje się mniej lub więcej pętlic, niezadziergniętych w oczka oraz od tego, czy między poszczególnymi szeregami, wykonanymi w wspomniany sposób, znajduje się mniej lub więcej szeregów gładkich, rozszerzalność materiału jest mniejsza lub większa. W zależności więc od tego, czy w kawałku tkaniny pewnej wielkości znajduje się mniej lub więcej układów nitek, niezadziergniętych w gotowe oczka, rozszerzalność tkaniny może się zmieniać.

Wynalazek jest przedstawiony na rysunku, a mianowicie fig. 1 przedstawia, jako przykład wykonania, pończochę, której podwójne zakończenie i sąsiadująca z niem jednowarstwowa część tkaniny są wykonane według niniejszego wynalazku, fig. 2 przedstawia schematycznie sposób, według którego nitki nie są w poszczególnych miejscach oczkowane lecz powiązane jako pętlice z tkaniną. Na fig. 3—8 jest przedstawiony sposób według fig. 2 w zastosowaniu w rozmaitych kombinacjach do wielowarstwowych części tkanin, dzianych płasko.

Na fig. 1 górne zakończenie *a* pończochy jest wykonane podwójnie. Zarówno zakończenie *a*, jak i sąsiadująca z niem górna część *b* tkaniny jednowarstwowej jest wykonana według niniejszego wynalazku, aby zarówno podwójne zakończenie, jak i górna część jednowarstwowej pończochy były ukształtowane sprężysto bez powstawania w tej części pończochy otworów lub ażurów.

Fig. 2 przedstawia schematycznie znany sam przez się sposób wiązania oczek, po-

legający na tem, że w każdym szeregu oczek naprzemian co druga pętlica *h* nitki, wskutek nieodciskania określonych igieł nie jest wiązana w gotowe oczko, dzięki czemu powstają charakterystyczne oczka podwójne. Ten sposób wiązania może być oczywiście stosowany w najrozmaitszych odmianach. Tak np. można przez nieodciskanie wykonywać nie co drugie lecz co trzecie, czwarte i t. d. oczko, jako oczko podwójne, lub też oczka podwójne mogą być układane w dowolne pionowe rzędy albo powtarzać się w tych samych rzędach. Oczka mogą nie być odciskane w każdym z rzędów lub stosownie do życzenia w co drugim, trzecim lub t. d. rzędzie. Można również przez nieodciskanie podczas dziania wiązać oczka więcej niż dwóch rzędów w oczka wielokrotne, co pozwala na dowolne zmienianie sprężystości tkaniny i jej wyglądu zewnętrznego, w zależności od każdorazowej potrzeby. Rzeczą zasadniczą jest, że dzięki oczkom nieodciśniętym można, niezależnie od ich układu, otrzymać zwiększoną sprężystość i rozciągalność tkaniny bez tworzenia się w niej otworów.

Na fig. 3—8 są przedstawione schematycznie różne przykłady zastosowania sposobu oczkowania według fig. 2 do dzianej płasko tkaniny, posiadającej część dwuwarstwową.

Jak widać z fig. 3, 3a, do jednowarstwowej tkaniny *c*, dzianej płasko, są przyłączone części *d*, *e*. Te ostatnie tworzą, jak widać z fig. 3a, część dwuwarstwową. W przykładzie wykonania według fig. 3, 3a tylko część przednia *e* jest wykonana z tkaniny sprężystej, oczkowanej według fig. 2.

W przykładzie wykonania według fig. 4, 4a tylna część *d* jest wykonana jako sprężysta tkanina według fig. 2.

Według fig. 5, 5a zarówno przednia warstwa *e*, jak i tylna *d* są wykonane jako sprężysta tkanina według fig. 2.

Według fig. 6, 6a tylko część *e'* przedniej warstwy *e*, względnie część *d'* tylnej

warstwy *d* są wykonane jako tkanina sprężysta według fig. 2.

Według fig. 7, 7a poszczególne części, a mianowicie pasy *f*, są wykonane zarówno w przedniej, jak i tylnej warstwie *e* względnie *d*, jako tkanina sprężysta według fig. 2.

Według fig. 8, 8a nie tylko przednia i tylna warstwa *e* względnie *d*, lecz również sąsiadująca z tą warstwą podwójna część *c* jednowarstwowej tkaniny dzianej płasko jest wykonana jako tkanina sprężysta według fig. 2.

Jak widać z fig. 3—8, możliwe są najróżnorodniejsze kombinacje, z których nie wszystkie mogły być przedstawione.

Myślą przewodnią wynalazku jest, że pętlice nitek, niezadziergnięte w oczka, lecz wiązane z tkaniną lub ułożone luźno, umożliwiają niezależnie od swego układu zwiększoną rozciągliwość tkaniny bez powstawania w niej miejsc otwartych.

Bez przekroczenia granic wynalazku

można zastosować powyżej opisany sposób do dowolnej sprężystej tkaniny dzianej.

Zastrzeżenie patentowe.

1. Wielowarstwowa elastyczna tkanina oczkowa, znamieną tem, że wielowarstwowa część, jako całość lub poszczególne warstwy albo określone części warstw oraz ewentualnie sąsiadująca z częścią wielowarstwową część jednowarstwowa, są wykonane w taki sposób, iż w poszczególnych miejscach nitka nie jest zadziergnięta w oczko, lecz jest powiązana z tkaniną w postaci pętlicy względnie spoczywa luźniej, dzięki czemu tkanina otrzymuje zwiększoną rozciągliwość.

Firma A. Robert Wieland.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

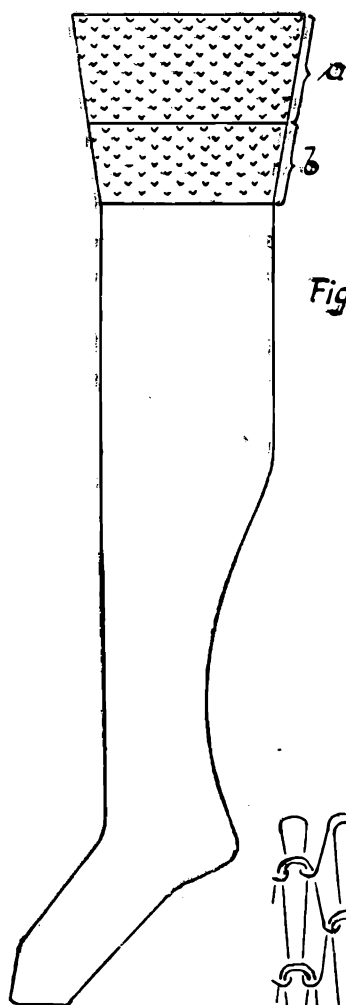

Fig. 1.

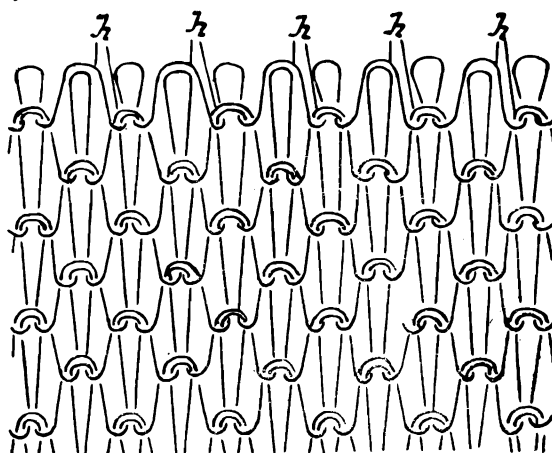

Fig. 2.

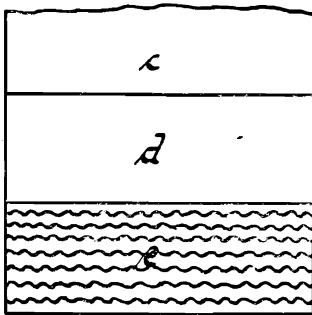

Fig. 3.

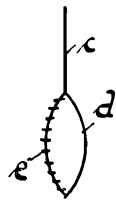

Fig. 3.a.

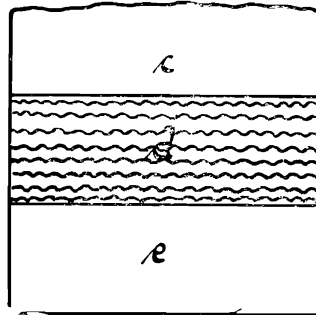

Fig. 4.

Fig. 4.a.

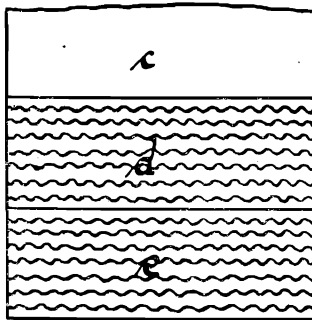

Fig. 5.

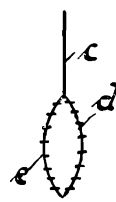

Fig. 5.a.

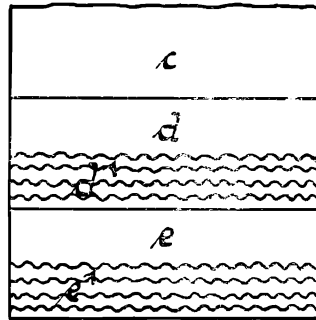

Fig. 6.

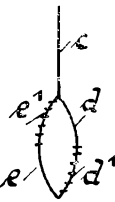

Fig. 6.a.

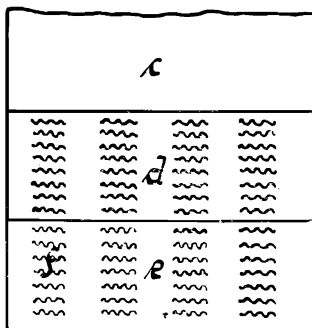

Fig. 7.

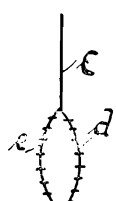

Fig. 7.a.

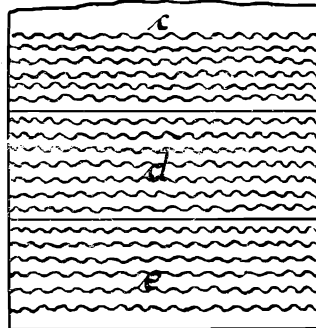

Fig. 8.

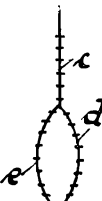

Fig. 8.a.